

525.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 lipca 1923 r.

w sprawie podwyższenia djet przy podróżach służbowych na obszar w. m. Gdańska.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429), art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 430), art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 431), art. 13 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 433), art. 21 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 436) i art. 7 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki djet należnych funkcjonariuszom państwowym w razie podróży służbowych na terytorjum w. m. Gdańska ustalone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 46, poz. 312) podwyższa się do następującej wysokości:

Stopień służbowy	marek niemieckich dziennie
I i II	100.000
III i IV	75.000
V	62.500
VI	55.000
VII	50.000
VIII	42.500
IX i X	37.500
XI i XII	25.000

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Minister Skarbu: *H. Linde*

526.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 lipca 1923 r.

w przedmiocie opłat ryczałtowych dla wyższych urzędów ubezpieczeń.

Na podstawie § 80 ust. III ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. № 42) oraz art. 18 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64 poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziane w § 80 ust. II ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. № 42) opłaty ryczałtowe od dnia 1 stycznia 1923 r. będą wynosiły:

a) w zakresie ubezpieczenia od wypadków
Mk. 80.000

b) w zakresie ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy oraz ubezpieczenia pozostałych rodzin Mk. 100.000

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1922 r. w sprawie kwot ryczałtowych na koszty wyższych urzędów ubezpieczeń (Dz. U. R. P. № 11 poz. 96).

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
*L. Darowski*Minister Skarbu: *H. Linde*

527.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 lipca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248), której ważność przywrócono ustawą z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 32, poz. 210) opłatę akcyzową od słoju przerobionego na piwo w b. dzielnicy rosyjskiej podwyższa się z kwoty 36.000 mk. do kwoty 72.000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (1 puda) wagi słoju, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

Opłatę akcyzową, jaką uiszczają browary, przerabiające w ciągu roku nie więcej, niż dwa tysiące pudów słoju, podwyższa się z kwoty 30.000 mk. do kwoty 60.000 marek polskich od każdych 16,38 kg. (1 puda) wagi słoju.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą u wytwórców piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między opłatą poprzednio uiszczoną, a opłatą przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 2. Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 210) opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego do b. dzielnicy rosyjskiej z zagranicy podwyższa się z kwoty 60.000 do kwoty 120.000 marek polskich od każdych 100 litrów piwa.

§ 3. Ustanowioną w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 32, poz. 210)

opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitra tej brzezki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru na obszarze b. dzielnicy austriackiej podwyższa się, jak następuje:

- a) dla browarów przerabiających do 10.000 hl. piwa do 6.900 marek polskich;
- b) dla browarów przerabiających do 30.000 hl. piwa do 7.050 marek polskich;
- c) dla browarów przerabiających do 50.000 hl. piwa do 7.200 marek polskich;
- d) dla browarów przerabiających do 70.000 hl. piwa do 7.350 marek polskich;
- e) dla browarów przerabiających ponad 70.000 hl. piwa do 7.500 marek polskich.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie pobrana będzie od zapasów brzezki względnie piwa znajdującego się w browarach dodatkowa opłata w wysokości różnicy między opłatą uiszczoną już poprzednio, a przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 4. Postanowienie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 210), dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa, wywołanego za granicę, zmienia się o tyle, że:

- 1) wywożącym piwo zwraca się, bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzezce, z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 30.000 marek polskich;
- 2) wytwórcom piwa zwraca się, za każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa po 6.200 marek polskich.

§ 5. Paragraf 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 210) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje brzmienie następujące:

Od piwa sprowadzonego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy austriackiej z zagranicy pobiera się oprócz opłaty celnej dodatkową opłatę akcyzową od każdego hektolitra piwa i od każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzezki zarodowej po 7.500 marek polskich, najmniej jednak 120.000.

§ 6. Ustanowiony w § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 210) podatek od piwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej i na obszarze Województwa Śląskiego, ustala się w sposób następujący:

Podatek od jednego hektolitra piwa słabego, sporządzonego z brzezki podstawowej, zawierającej do 8% ekstraktu, wynosi przy produkcji rocznej od pierwotnych 10.000 hektolitrów po . . . 54.000 mkp.
za dalsze 20.000 hektolitrów po . . . 57.000 " "
powyżej 30.000 hektolitrów po . . . 60.000 " "

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8—13% ekstraktu brzezki podstawowej o 62,5% wyżej, czyli przy produkcji:

1) do 10.000 hl. piwa po . . . 87.750 mkp.
2) za dalsze 20.000 hl. piwa po . . . 93.700 " "
3) powyżej 30.000 hl. piwa po . . . 97.500 " "
za każdy hektolitr.

Od piwa mocnego o zawartości powyżej 13% ekstraktu brzezki podstawowej dolicza się do stopy podatkowej unormowanej dla piwa pełnego za każde dalsze 4% ekstraktu brzezki podstawowej połowę stopy ustanowionej dla piwa słabego.

§ 7. Ustanowiony w § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 210) podatek od warek domowych podnosi się do kwoty 18.000 mk. od hektolitra.

§ 8. Piwo znajdujące się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w ilościach większych, jak 100 litrów w posiadaniu przedsiębiorców trudniących się sprzedażą piwa, zakładów i związków zajmujących się rozdziałem piwa dla swoich członków lub w transporcie podlega dodatkowemu opodatkowaniu. Wymienieni posiadacze obowiązani są zgłosić we właściwym urzędzie skarbowym taki zapas piwa w dniach trzech od wejścia w życie niniejszej ustawy. Piwo znajdujące się w transporcie ma zgłosić odbiorca w dniach trzech po odebraniu. Dodatkowy podatek wynosi 45.000 marek od hektolitra.

§ 9. Osoby winne zaniechania lub zaniedbania zgłoszenia przypisanego §§ 1, 3 i 8 niniejszego rozporządzenia lub zgłoszenia ilości piwa zmniejszonej więcej niż o 10% ilości stwierdzonej urzędownie, ulegną karze przewidzianej za defraudację podatkową, stosownie do przepisów skarbowo-karnych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linda*

528.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 lipca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiona w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 34 poz. 223) stopę podatkową podnosi się z kwoty 3.000 do kwoty 6.000 mk. polskich od kilograma kwasu bezwodnego.